

SEBAOBRANA

Určite ste to v minulých dňoch zaregistrovali. Vraj čierna dodávka, vraj podozrívý pohyb v blízkosti škôl, vraj ide o únosy detí. Pravda je však iná... Polícia žiada verejnosť a médiá, aby nešírili nepravdivú správu (hoax) o únosoch maloletých osôb na Slovensku. Ich častejší výskyt zaznamenala v uplynulom období. Polícia zdôrazňuje, že k únosom maloletých a mladistvých osôb na území Slovenskej republiky nedochádza. Pripomína, že šírenie poplašnej správy je trestný čin. Informoval o tom hovorca Prezidia Policajného zboru Michal Slivka.

Nepodliehajte panike!

„Šírenie hoaxu dosiahlo neúnosú mieru,“ konštatuje polícia, podľa ktorej nepravdivú správu rozširujú ľudia na sociálnych sieťach. Policajný zbor už podľa Slivku tento hoax niekoľkokrát dementoval. „K únosom maloletých a mladistvých osôb na území Slovenskej republiky nedochádza. Najčastejšimi dôvodmi ich nezvestnosti sú úteky z domu, úteky so starším partnerom a takzvané rodičovské únosy,“ zdôrazňuje Slivka.

Dodáva, že v minulosti sa objavilo niekoľko prípadov, keď maloleté osoby povedali svojim rodičom o osobách, ktoré ich mali volať do vnútra vozidla, lenže nikdy sa hrozba ani len pokus o únos nepotvrdili. „Napriek tomu Policajný zbor takéto prípady nikdy nepodceňuje a z bezpečnostno-preventívneho charakteru o nich informuje. Z toho vyplývajú občasné upozornenia miestnych obyvateľov, napríklad prostredníctvom obecného rozhlasu,“ uviedol Slivka.

Policia žiada verejnosť a médiá, aby šírili túto informáciu, ktorá bude zverejnená aj na našich sociálnych sieťach. „Zároveň prosíme médiá, aby v súvislosti s touto tému nepoužívali formulácie „malo dochádzať k únosom“, prípadne „údajné únosy“, doplnil Michal Slivka. Policajný zbor podľa jeho slov pristupuje k šíreniu akýchkoľvek hoaxov nekompromisne. „Potvrzuje to nedávne zriadenie novej facebookej stránky Hoaxy a podvody – Polícia SR.“

Na uvedenej stránke sa tiež najnovšie nachádza varovanie, aby si ľudia dávali väčší pozor na falošné maily z báň. Kedysi možno bolo jednoduché rozoznať takúto falošnú správu, pretože útočníci často pochádzajú zo zahraničia, no teraz zlepšili svoju slovenčinu, respektívne prekladač, ktorý používali, a usilujú sa opäť škodiť ľuďom. Policia Slovenskej republiky preto varuje a v niekoľkých bodoch radi, ako odhalíť podvodníkov. Za uplynulé tri mesiace zaznamenali zvýšený počet phishingových mailových správ, ktoré sa tvária ako oficiálne správy z banky. Obsahujú odkaz, na ktorý je podľa nich potrebné kliknúť. Nerobte to! Hackeri sa tak totiž môžu dostať až k vašim peniazom. Podvodníci sice zlepšili svoju slovenčinu, no stále jestvuje niekoľko spôsobov, ako ich odhalíť.

Takže pozor a pamäťajte si, že banky takéto maily neposielajú, adresa odosielateľa je veľmi netradičná, v podpise banky sa často spomína názov, ktorý v skutočnosti banka nepoužíva,

banky nikdy nežiadajú klientov, aby odovzdávali svoje osobné prihlásovacie údaje!

(red)

**Aktivity klubu Jozefa Murgaša a Jozefa Gregora Tajovského
Aby nám „trolovia“ neprepisovali históriu**

Zhováral sa Maroš SMOLEC – Foto: SNN

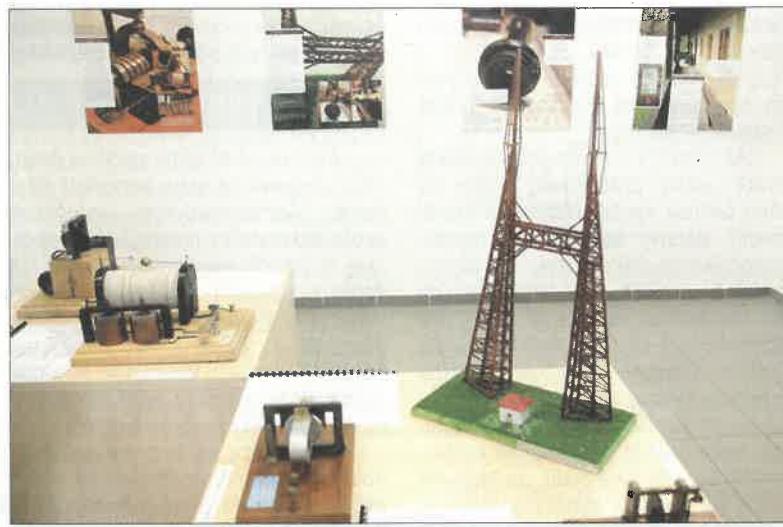
Ján ŠEBO je predseda Klubu Jozefa Murgaša a Jozefa Gregora Tajovského i predsedu Fóra pre komunikačné technológie. Pracuje ako konzultant v oblasti plánovania elektronických komunikácií. Ako sám hovorí, nerobí nič výnimocné, len sa snaží, aby sa nezabudlo, že slovenský národ má vo svojej histórii významné osobnosti a vzory, na ktorých si môže vždy stavať svoju budúcnosť. Požiadali sme ho o rozhovor o významnej osobnosti slovenských dejín a vedy – Jozefovi Murgašovi.

- **Kto bol Jozef Murgaš? Vrávi sa, že mnoho vynálezov mu nepatentovali a vždy vynášiel niečo pre-vratné ako druhý. Je to pravda?**

Jozef Murgaš, rodák z Tajova pri Banskej Bystrici, je významný priekopník bezdrôtovej telegrafie. Stretávame sa však so spochybňovaním jeho diela aj napriek tomu, že vynášiel Ton-System, patentovaný v roku 1904 v USA, a uskutočnil prvý verejný bezdrôtový prenos modulovaného užitočného signálu nad zemským povrchom na vzdialenosť tridsať kilometrov v USA v roku 1905. Dnes by sme mali byť schopní ukázať objektívny pohľad na históriu a vývoj technológie bezdrôtového sveta. Náš klub dlhodobo zbiera informácie, historické faktky o diele Jozefa Murgaša a vykonáva osvetu, aby nám „trolovia“ neprepisovali históriu.

- **Kto založil tento projekt podpory regionálnej histórie?**

Bývalý tajovský učiteľ Jozef Šebo, môj otec. Bol veľkým propagátorom diela významných osobností – spisovateľa J. G. Tajovského a vynálezcu, priekopníka v oblasti bezdrôtovej telegrafie Jozefa Murgaša. V roku 1968 sa podarilo v Tajove otvoriť múzeum J. G. Tajovského, do ktorého sa uložila aj zbierka o diele J. Murgaša. Postupne ju vytvoril Jozef Šebo, ktorý sa stal aj lektorom múzea. Jeden z jeho žiakov Július Murgaš založil v deväťdesiatych rokoch minulého storočia v Bratislave Klub priaznivcov J. G. Tajovského a Jozefa Murgaša. Aktivity klubu sa zameriaval na významné udalosti v živote týchto významných osobností. Boli to spomenkové slávnosti spojené s divadelnými predstaveniami hier J. G. Tajovského, výstavkami, odhalením pamätnej tabule J. Murgašovi a pomníka v Bratislave, pokusmi o získanie štátneho vyznamenania in memoriam či snahy o pomenovanie bratislavského mosta (dnešné Apollo) menom Jozefa Murgaša v roku 2004. Pôvodný klub nemal právnu subjektivitu. Na jeho základoch vznikol v roku 2013

Exponáty vynálezov a technických riešení Jozefa Murgaša zhotovil v roku 2012 M. HORNÍK

Klub Jozefa Murgaša a J. G. Tajovského s novým právnym štatútom s cieľom dosiahnuť vyššiu efektivitu osvety. Jeho predsedom som sa stal ja. Veľkým prínosom klubu boli osobnosti, ako napríklad Murgašova praneter prof. Blanka Kolibiarová – čestná predsedníčka klubu, vnučka Murgašovho brata Jána Murgaša, scenárista a spisovateľ Jozef Vranka, autor knihy Z doliny prerástol hory – Jozef Murgaš: kniaz, maliar vedec, vynálezca a mnoho ďalších významných osôb. Klub sa zameral na medializáciu diela Jozefa Murgaša pri rôznych významných výročiach i na spopularizovanie diela J. Murgaša, jeho zásluh vo vývoji rádiotelegrafie a vzniku bezdrôtového sveta najmä pre mladú generáciu na internete a sociálnych sieťach. Vytvorili sme webovú stránku www.jozefmargas.sk , kde sú dostupné informácie o aktivitách klubu a o živote a diele J. G. Tajovského a J. Murgaša.

- **Spolupracuje váš klub aj s vedeckými inštitúciami?**

Veľkým prínosom činnosti klubu bola a je spolupráca s Centrom vedecko-technických informácií (CVTI SR)

a s predstaviteľmi obce Tajov. Spoločne sa nám podarilo pripraviť mnoho akcií a výstav o Murgašovom diele v oblasti vývoja bezdrôtovej komunikácie, vytvoriť pamätník a park s menom Jozefa Murgaša. Výstava Wireless World – bezdrôtový svet s podnázvom Jozef Murgaš – bezdrôtová telegrafia, rádio, mobilná komunikácia bola po prvýkrát inštalovaná v Bratislave v obchodnom centre AVION v novembri 2014. Podujatie sa konalo v rámci implementácie národného projektu Popularizácia vedy a techniky na Slovensku. Výstavu organizoval inštitút CVTI SR, Klub JM a JGT. V rámci výstavy v OC AVION sa uskutočnili dva vysielacie dni rádioamatérov z rádio klubu OM3KFF, pôsobiaceho pri Slovenskej technickej univerzite v Bratislave. Na streche obchodného centra postavili dve krátkovlnné antény a priamo z výstavy vysielali správy fonickou a telegrafnou prevádzkou do celého sveta pod špeciálnou značkou OM150MURGAS. V rokoch 2014 – 2016 Klub JM a JGT inštaloval v spolupráci s CVTI SR túto výstavu na viacerých základných a stredných školách, univerzitách a inštitúciach. Výstavu

Predseda Klubu Jozefa Murgaša a Jozefa Gregora Tajovského Ján Šebo

sme napokon umiestnili na Obecnom úrade v Tajove, kde je dodnes. Sedemnásťteho februára 2014 sa konala spomienková slávnosť k sto päťdesiatemu výročiu narodenia J. Murgaša v Tajove. Túto významnú akciu poctil svojou návštavou aj veľvyslanec USA na Slovensku pán Theodore Sedgwick. Vo svojom prejave vyjadril hlboký obdiv k osobě J. Murgaša, ktorý bol Slovák a zároveň aj americký občan. Vyslovil obdiv jeho dielu a jeho aktívitám v presadzovaní demokracie, najmä historicky známeho faktu, že Murgaš bol jeden zo signatárov Pittsburgskej dohody v roku 1918 pri vzniku prvej ČSR.

- **Klub odhalil Murgašovu bustu. Ako sa vám to podarilo? V súčasnosti totiž nie je moderné odhaľovať tabuľe slovenským vynálezcom a vôbec významným Slovákom...**

Vďaka veľkej podpore Slovenskej technickej univerzity a sponzorom podarilo sa nám 27. apríla 2015 slávnostne odhaľiť pamätník Jozefa Murgaša s originálnou bustou od akademického sochára Alexandra Trizuljaka pred vstupom do budovy rektora Slovenskej technickej univerzity v Bratislave na Vazovovej ulici, ktorý nesie meno Nádvorie Jozefa Murgaša. Pri príležitosti sto desiateho výročia oficiálnej skúšky Murgašovho Ton-Systemu 23. novembra 1905 v USA v súčinnosti s obcou Tajov a CVTI SR otvoria sme 23. novembra 2015 Park J. Murgaša v Tajove. V tomto parku sú umiestnené štyri metre vysoké modely stožiarov Murgašovho anténového systému. Naše pokusy o filmové spracovanie Murgašovho diela pre mládež boli dotedz neúspešné. Až tento rok Občianske združenie priateľov dejín techniky a vynálezov umožnilo realizáciu filmu z pozostalosti manželov Tabáčikovcov. Cyklus publicisticko-dokumentárnych filmov Svetoznámi slovenskí vedeči pripravila režisérka Eva Holubánska-Barbáričová. Film Rande v éteri o Jozefovi Murgašovi mal premiéru v televízii LUX 23. 10. 2018.

MEDZI NAMI

Slovenskú, ale najmä bratislavskú verejnosť šokoval rozhovor slovenskej kurátorky Múzea hlavného mesta Bratislavu Zuzany Faláthovej pre maďarský denník Magyar Hírlap, v ktorom pri hodnotení nedávnej história a slovensko-maďarských vzťahov zazneli z jej úst perly ducha lahoodiace maďarským šovinistom. Pretože ma zaujal ten rozhovor pod názvom Pravda patrí jednoznačne Maďarov, zavolal som mladej pracovníčke múzea, aby som sa dozvedel čo si o jej vzdelaní a názoroch zverejnených v maďarských novinách. Dozvedel som sa, že má za sebou magisterské štúdium z odboru muzeológia a kultúrne dedičstvo a že po skončení školy dva roky pracuje v bratislavskom múzeu.

Nejde mi o neplodné polemizovanie s názormi Faláth Zsuzsi, ako ju nazvali v Magyar Hírlap, ktorá nepozná slovenskú história, lebo ju neštudovala ako odbor, skôr mi ide o zámer onoho denníka dokumentovať na názoroch istej Slovenky z felvidéku, že na slovenských škôlach sa učia o histórii samé klamstvá a že Slováci diskriminujú a nenávidia Maďarov. Slovenka v Pozsony Városi Múzeum sa po maďarsky ešte len učí, ale má inteligentného maďarského priateľa, ktorý ju zoznámil „s pravdivou históriou

slovensko-maďarských vzťahov“, teda inak, ako sa píše v slovenskej učebnicovej verzii histórie. Zaoberte sa všetkými výplodmi ducha vraj slovenskej históriky nemá zmysel, veľa vecí zo spomínaného rozhovoru dal na správnu mieru historik SAV Ferdinand Vrábel, preto sa zmienim iba o udalostiach, ktoré rezonovali v negatívnych konotáciach spomínaného interview. Reči sa viedli

tových veľmocí, kde sa na Postupinskej konferencii 27. februára 1946 dohodla výmena slovenského a maďarského obyvateľstva na základe reciprocity, ktorú podpísala česko-slovenská aj maďarská vláda?

Znalec budapeštianskych, nemeckých aj česko-slovenských archívov historik Ladislav Deák vydal niekoľko zväzkov zápisov o Viedenskej arbitráži a otriasnej

Kriesenie starých sporov

Ludovít ŠTEVKO

o odsune Maďarov zo Slovenska po anulovaní Viedenskej arbitráže, ktorý je stále jablkom sváru medzi istou skupinou maďarských politikov a slovenskými historikmi.

Článok v denníku Magyar Hírlap „prispel“ k slovensko-maďarskému historickému zmieraniu práve tak ako svojho času minister pre národnostnú politiku Árpád János Potápi, ktorý žiadal zrušenie Benešových dekrétov, pretože podľa neho po vojne najviac trpeli Maďari v Česko-Slovensku. Vraj prišli o štátu príslušnosť v rodnej krajine a stali sa obeťou „diabolického plánu“... Nuž, aký to bol diabolický plán sve-

tragédii Slovákov, zbitých, vyhodených a vyhananých z domovov počas maďarskej okupácie južného Slovenska v rokoch 1938 – 1945. Maďari nastolili na anektovanom území tvrdý vojenský režim, kde neplatili civilné zákony a súdy. Po skončení vojnej kataklizmy, kde začal fungovať inštitút medzinárodného práva, nanuténá Viedenská arbitráž stratila platnosť de facto i de jure. Maďarské vedenie sa v zmluve o prímerí zaviazalo, že obnoví hranice spred roka 1938, že stiahne okupačnú administratívu a armádu zo slovenského územia. Genocídny maďarský okupačný režim priniesol

so sebou na Slovensko tzv. anyásov z anyaországhu, teda z Maďarska, a pretože toto územie bolo vrátené po vojne Česko-Slovensku, anyásia sa stali cudzími štátymi príslušníkmi. V máji v roku 1945 ich naložili do vlaku a museli odísť. Nyilasovcov, podieľajúcich sa na perzekúcích slovenského obyvateľstva, bolo okolo šestisíc. Maďarských občanov, ktorí tu chceli zostať, ale museli sa vrátiť domov do Maďarska, bolo podľa Deáka tridsaťjedencisíc. Treťou skupinou boli obyvatelia maďarskej národnosti, ktorí odišli na základe dohody o výmene obyvateľstva, preto argumentácia, že Slováci vyhnali z felvidéku Maďarov, podobne ako Česi sudetských Nemcov, nie je opodstatnená. Ani jeden Maďar neodšiel z Česko-Slovenska na základe tzv. Benešových dekrétov. Sedemdesiatisíc vyhnáných Maďarov je novodobý maďarský mýtus.

Historické fakty a maďarská „potrianonská pravda“ o ukradnutom území z tela Maďarska to je paradox, ktorý zatažuje vedomie mnohých Maďarov nie len v Maďarsku, ale aj u nás. Reči slečny kurátorky Faláthovej pre maďarské noviny o príčinení (dobre že nie anektovaní) Bratislavu do Česko-Slovenska po skončení druhej svetovej vojny sú jednoducho nezmysel, tak ako je nezmyselný a staré vásne vyvolávajúci rozhovor, že „pravda patrí jednoznačne Maďaram“.